

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvemši ponedeljke in dneve po praznicah, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četiristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat in 4 kr., če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 „gledališka stolba“.

Opravištvu, na katero naj se blagovoljjo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

O vojski.

Nihče si ne upa več miru prorokovati ali pričakovati, celo ne oni, ki ga najbolj želé, ker se boje napredka Slovanstva.

Telegram iz Bukarešta poroča 15. t. m., da pričakujejo ruskega carja v vojnem taboru Kišenevskem, kjer je tudi glavni poveljnik, veliki knez Nikolaj, v nedeljo imel velik ogled pruske vojske.

Včerajšnji nekateri listi sicer menijo, da je še mogoče, da se bodo delali zadnji poskušaji in pogovori v Peterburgu, da bi se katastrofa zavlekla. Možno je, da bi se s tem začetek bojne operacije za kakove dneve zakasnil, ali čisto neverjetno je, da bi mogla stvar preokreniti se na miren pot.

Tega tudi Turki ne pričakujejo. Njih glavni poveljnik Abdul-Kerim je uže v Šumlo prišel in prevzel komando.

V Carigradu je uže dospela tista ruska ladija, ki ima namen, na-se vzeti in odpeljati osobje ruskega poslaništva v Odeso, kakor brz ruski zastopnik Nelidov dobi ukaz, da odpotuje. Precej po njegovem odhodu se bode v Carigradu razglasilo obsedno stanje.

Prvi bodo v ogenj stopili, prvo puško izprožili hrabri Črnogorci. Turška tvrdnja Nikšić namreč lakoto trpi. Dozdaj mej premirjem so jo namreč Turki preko Črnogore z živežem oskrbovali. Tega zdaj Črna gora več ne dovoli. Zarad tega je dobil turški poveljnik v Hercegovini Suleiman-paša nalog, Nikšić oprovijantirati. Uže 14. t. m. je baje z 18 bataljoni redne vojske in 16 tabori nerednih vojakov udaril proti soteski Duga. Tam ga pa čaka uže črnogorska vojska 15.000 mož, s knezom na čelu.

Zarja vstaja!

Iz Trsta 14. aprila [Izv. dop.]

Vsaka stopinja, vsak seženj v napredovanju je bil plačan s krvjo in grozovito muko; tako bodo govorili naši slovanski potomci, ko bodo prebirali slovansko zgodovino. Naštevali bodo žrtve in se čudili, da je Slovan toliko pretrpeti in prenesti mogel, čudili se bodo naši potomci, da slovanski narod še živi ter da je do enake stopinje drugih narodov došel. Preklinjali bodo prah onih izdajic, kateri so nekaj sekali lastnim bratom rane v srce, v poštrev bo jemal svoboden Slovan odpadnike, ko bode stopal memo gomile, ki krije izdajico naroda, kateri je frivolno sé zavestjo, kaj dela, škodoval svoji krvi, ki še vedno upije za maščevanje iz hladnega groba onih, ki so bili mučeniki naroda. „Zemlja slovanska, ki hraniš take izmečke naroda, ne zeléni nobene travice, ostani nerodovitna in pokaži zvestim sinovom Slave, kako narava obsoja zemeljskega nevredneža človeške družbe.“ Tako bo govoril po letih Slovan in grajal izdajice naroda. Zgodovina z lapidarnimi črkami piše ter zaznamova slabe in dobre strani, ona na tehtnico deva neobzirno vsa dela, kakor boginja pravice.

Zdaj se začena na jugu uvod v svobodo, stari sovragi Slovanstvu, zvesti prijatelji Turčinu so začeli odpadati ter zapuščajo enako podganam toneči brod, svojega prijatelja. Kramarska Anglija, ki še nikdar nij izven svojega otoka svobodno postopala, ki je vedno le dobickarijo v prvi vrsti na svojo zastavo pisala, ter drla divje in na polu divje ljudi enako Turku, odstopila je sramotno z odra. Mogočna Rusija je iztrgala pohlepni barantaški Angliji iz rok tehtnico, ki je Turčina se zlatom vagala. Severni stric je opasal meč, nij še prijel za smrt-

no pogubljivo orožje turškemu barbarizmu, ali roka drži krčevito ročnik, ki ne bode mirovala, dokler ne bode maščevan zadnji Slovan, ki je za zlato svobodo kri in življenje dal, dokler zadnji Turek peté čez Bospor ne odnese.

Pride, gotovo pride milejši dan, ko bode sijala zlata svoboda našemu narodu; če bomo mi, ki denes to čitamo, še mej živimi, kedo bi to vedel, ali gotovi smo, da bodo naši potomci imeli to, kar smo mi želeli in priborili v težkih napadih. Če nas pa bo uže krila črna zemlja in bomo uže prah na pokopališčih, naj vlažni jug popihlja čez grobove in igra v znamenje dovršenja s prahom onih, ki so bili žrtva slovanske svobode.

Vi, borilci narodne svobode, pa vstrajajte, bodite dosledni in pogumni, neustrašljivi, stojte na braniku, nepremakljivi, naj vas ne upogne nobeno pretenje. Naj stane vsaka stopinja še toliko žrtev, cilj moramo doseči, ako pri tem trudnem podvzetju tudi drug za drugim pred našimi očmi pogine, saj je častno za narod in svobodo trpeti: „dulce et decorum est pro patria mori.“

Iz deželnih zborov.

Kranjski deželni zbor.

(II. seja. 14. aprila.) Izroči se prošnja podpornega društva za dijake na realnej gimnaziji v Kočevji.

Dr. Schrei poroča v imenu finančnega odseka o proračunu zemljišno-odveznega zaklada za l. 1878 in nasvetuje, da se s potrebnostjo 620.493 gld. in dohodom 542.827 gld. 35 kr. tedaj z primanjkljajem 77.664 gld. 65 kr., kateri se ima založiti z obrestnimi državnimi posojili, potrdi in za zaklado deželnega doneska za leto 1878. naj se 20% doklada na direktne davke — izvzemši doklado za vojaščino — potem 20% doklada na davek

Lutek.

Prizigalec.

(Roman, v angleškem spisala Miss M. Cummins poslovenil J.)

Drugi del.

Drugo poglavje.

(Dalje.)

„Gotovo, verujem vam,“ rekla je Jerica, „a nadejam se, da to vas ne bode zadrževalo, nositi ga vsaj denes.“ Dalje nij govorila o tem, ampak je nasvetovala, naj bi nemudoma hiteli na gorico Solčni zahod, če ne, prišli ne bodo pred solničnim zahajanjem tja. Precej se je obrnila ter korakala naprej, Francika jo je spremljala in mej potjo je odtrgavala lišp, katerega je bila Bela nataknila na tako zasramovano čepico Emilijino; Bela je ovila okrog glave vezano rutico, gospod Brus pa je

pobral zapuščeni slamnik ter ga je na roci binglal.

Bela se je ves večer držala černo in kislo, drugi pa so bili jako zadovoljni z izletom; mračilo se je uže precej, ko so vrnivši se, dospeli do pristave Torntonove. Tu jih je zapustila Jerica, rekši Franciki, da bode obiskala Jovanko Torntonovo, svojo nedeljsko učenko, ki jo mrzlica trese. Ostati, rekla jej je, pri njej ne sme, ker bi njena mati ne imela rada, da bi prišla v hišo, kjer leži več bolnikov.

Ko je čez eno uro hitela Jerica domov, naletela je blizu hiše Grahamove na gospoda Brusa, ki jo je čakal z njenim slamnikom na roci. Vstrašila se je nenadne prikazni, kajti bilo je uže tako temno, da ga nij precej izpoznala in je mislila, da je kak tujec.

„Gospica Jerica!“ rekel je, nadejam se, da vas nijsem ustrašil.“

„O ne,“ rekla je umirjena po njegovem glasu. „Vedela nijsem, kdo je bil.“

Ponudil jej je roko in oprijela se ga je, kajti njegova denašnja uljudnost proti Katinki jo je nekoliko rešilo straha, da bi uljudnost proti njej kaj pomenila. Ker je vedela, da rad dvori vsakej, nij se mu nikakor branila, da bi jo spremil domov.

„Prav prijetno je bilo na sprehodu denes večer,“ rekel je, „vsaj za me. Gospica Katinka je jako zabavna tovaršica.“

„Rada verujem,“ odvrnila je Jerica. — „Meni se močno dopada njena odkritosrčnost in živost.“

„Bojim se, da vi ste bili s Franciko jako nezadovoljni. Prilično bi bil prišel k vam, a skoro mi nij bilo mogoče popustiti gospico Katinko, tako zelo naji je zanimal najini pogovor.“

„Francika in jaz sve privajeni druga

vžitnine od vina, vinskega in sadnega mošta in od mesa pobira.

Deželnemu odboru se ukaže, da naj najvišje dovoljenje za pobiranje teh deželnih priklad po navadnem potu zadobi.

Dr. Poklukar obžaluje, da se je tako izvrstna moč g. Dralka, ki je bil v okraji, kjer je delo zemljišne odveze najmenj dognano, namreč v Radovljiškem, duša delovanja, delu odtegnil, ker je imenovan za okrajnega glavarja.

Vladni zastopnik g. Schöppl pove, da ostane g. Dralka tudi nadalje pri komisiji za zemljišno odvezo in da je vlada skrbela, da je dobil g. Dralka pomoč v osobi g. Gusiča, ki je več v zemljišne odveze tikajočih zadevah, ki pa bode g. Dralka zastopal v prvej vrsti, kar se tiče političnih stvari.

Poročevalec dr. Schrei pove, da je vlada deželnemu odboru naznanila, da se delo zemljišne odveze na Dolenjskem konča tekom l. 1878 in se konec dela v tej zadevi na Gorenjskem kolikor moč pospešuje.

Dr. v. Schrei poroča v imenu finančnega odseka o računskem sklepu zemljišno-odveznega zaklada za l. 1876, kateri kaže, da ima ta zaklad koncem l. 1876 1.559,229 gld. 93 kr. dolga.

Dr. v. Zavinešek poroča o proračunu vinstvene in sadjerejske šole na Slapu za l. 1878, in se ta proračun s potrebnostjo 6420 gld. in z dohodkom 3755 gld. potrjuje, tedaj s primanjkljajem 2665 gld. ki se imajo plačati iz deželnega zaklada. Ravno tako se odobri tveali proračunski sklep za to šolo za l. 1876

Proračun deželno-kulturnega zaklada za l. 1878 se s potrebnostjo 2707 gld. 33 kr. in z dohodkom 864 gld. 55½ kr. tedaj z primanjkljajem 1842 gld. 77½ kr. ki se imajo poplačati z deželnega zaklada, odobri.

Poslanec Murnik poroča o proračunu zaklada prisilne delavnice za l. 1878. Potrebnost znaša 47.303 gl., skupna zaklada 35.904 gl., tedaj je primanjkljaj 11.399 gl. ki se ima plačati iz deželnega zaklada.

Zbornica proračun enoglasno odobri.

Deželni zbor za poravnanje denarnih potroškov za izdelovanje in izdrževanje okrajnih cest v Radovljiškem, Radeškem in Idrijskem okraji dovoli pobiranje naklad na vse direktne davke in sicer:

v davkovskem okraji Radovljiškem	s 15%
" " " Radeškem	" 20%
" " " Idrijskem	" 15%

za leto 1877.

potem za preloženje cest, ki je ima okrajni cestni odbor Kočevski dovršiti, pobiranje naklade po 20% na vse direktne davke v Kočevskem davkarskem okraji za l. 1778.

Dr. Schrei nasvetuje, naj odsek za pretresovanje poročila o delovanju deželnega odbora poroča o vsakem oddelku posebej in naj se izroči §. 3, ki obravnava zemljiško odvezo, izroči finančnemu, §. 4 ki obravnava deželno-kulturne in zdravstvene zadeve izroči gospodarskemu odseku v pretres in poročanje. Zbornica te predloge odobri.

Prihodnja seja 16. aprila.

Štajerski deželni zbor.

Župan iz Celja Nekermann pravi, da so dela, ki so se morala podvzeti zaradi posipa pri Zidanem mostu, nezadostna in pravi, da je Savinja še vedno nerabljiva za plovenje; zraven tega je pa še vedno nevarnost, da bode povodenj, ako voda le količkaj naraste. Posebno so v nevarnosti okrajna cesta in druge. On vpraša, ali je vlada volje, da potrebna dela energično in urno začne.

Deželni načelnik odgovarja, da se bodo dela takoj začela, da le lokalne razmere to dopusté.

Poslanec Remscheidt toži, da nova mera in vaga še zdaj nij povsod vpeljana in vpraša načelnika, ali hoče ukazati svojim organom, naj strogo gledajo na izvršenje dotične zapovedi.

Naučni odsek je v soglasni s predlogom deželnega odbora glede pravice imenovanja učiteljev, katera naj bi se izročila deželnemu odboru.

Deželni zbor je dalje dovolil več podpor za reguliranje Save in Anize, odločil več cestnih vprašanj, dovoli ustanovljenje enologičnega poskuševališča v Mariboru, in določi čas za reguliranje Mure od 20 na 16 let.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 16. aprila.

Iz *Dunaja* poroča „Bohem“, da boste tukajšnja in ogerska vlada še tega meseca parlamentoma predložili en del postav o novejši nagodbi, in sicer o colnej in trgovinski zvezi ter o skupnih akcijskih podvzetjih, o banki itd.

Denes so se avstrijski *šofje* zbrali na Dunaji. Sklepali bodo menda v prvej vrsti o proslavljenji škofovskega jubileja papeža Pija IX. 24. maja, pa tudi v cerkveno-političnem oziru utegnejo močje katero važno skleniti, menijo

dunajski listi in opozorujejo zaradi tega na ta važni, ker nenavadni shod.

V *zgornje avstrijskem* deželnem zboru so govorili škof Rudigier, dekan Lechner in župnik Binder zoper novo šolo.

Moravski deželni zbor je 14. t. m. dovolil več občinam, ki so bile zjedinjene, da se smejo ločiti.

V *tirolskem* deželnem zboru je federalistični poslanec Giovanelli rekel v svojem govoru: „Oblasti niso do najnovejšega časa nič majale naših deželnih pravic. Od slej se je pa na najvišjih mestih namestu reda in pravice naselilo najbrezobzirnejše strankarsko vladanje, ki ima predrznost, da se javno s tribune iznenadenim avstrijskim narodom kot kako proglašajo. Tembolj je naša dolžnost, če se hočemo naše deželne pravice teptati, da mi temu nasproti stopimo.“ —

Vnanje države.

Rumunska vlada je svojim agentom na inostranih dvorih ukazala, opozoriti velesile na to, da se Turčija pripravlja za dalje časa neke kraje v Rumuniji zasesti, kar bi bilo toliko, kakor oskrunjenje pariškega traktata.

V *angleškem* parlamentu je Northcote preklicaval in ometal vest briselskega „Norda“, po katerem bi bil Derby v pismu do Carigrada kategorično rekel, da Turčija nema računati na Anglijo. To je jako razna izjava, ker baš zdaj, predno Rusi začenejo, na pol napovedujejo Angleži, da morda bodo vendar Turkom pomagali.

Hartington je bil hudo napadel angleško vlado, da je ona kriva zdanjega vnanjega položaja. V nočnej seji od 13. do 14. t. m. mu je odgovarjal državni tajnik Hardy rekoč: Turški odgovor na protokol nij tak, da bi mir ohranil, ali Rusija glede miru nij še zadnje besede govorila: Anglija je delala za kristijane a nij želela politike, ki hoče vojsko zoper Turčijo.

Turški sultan se bode baje iz Carigrada v Adrijanopol premaknil, ako bodo Angleži Carigrad proti njegovej volji zaseli. — Tudi namerava prej ogledati si svojo vojsko v Bulgariji.

Francoski „Moniteur“ od 14. t. m. obžaluje zopet, da Turčija nij sprejela protokola. On meni, da vojska ne bode popravila položaja kristijanov, da bode le Turčijo oslabil, ali tudi Rusije ne okrepila. Francoska bode neutralna ostala.

Tudi *Persija*, kot zaveznica Rusije, stopa v akcijo. Ona terja od Turčije Bagdad, nekdanji sedež Kalifov.

Dopisi.

Iz *Gorice* 15. aprila [Izv. dopis] V noči 9. aprila so napravili nasprotniki novega glavarja prav pobalinsko demonstracijo. Vrgli so namreč v jajcih napolneno črnino v štirih

druge in sve bili jako veseli,“ rekla je Jerica. — „Kaj veste, da sva se za jutri zgovorila za krasno vožnjo.“

„Ne, ničesar ne vem o tem.“

„Dozdeva se mi, da gospica Rajeva pričakuje, da bi jo povabil. A, gospica Jerica! postaviva, da bi dal vam prednost ter bi vas povabil, kaj bi vi rekli k temu?“

„Da bi bila vam jako hvaležna, a da sem se uže zmenila iz Emilijo“ odvrnila je Jerica nagloma.

„Tako!“ rekel je z začudenim in razdraženim glasom. „Mislil sem, da bi bilo vam jako všeč. A gospica Katinka bode sprejela moje povabilo, nad tem ne dvomim. Šel bom noter ter jo vprašal (dospela sta bila do hiše), tu je vaš slamnik.“

„Hvala vam!“ rekla je Jerica ter ga je hotela vzeti, toda Benjamin ga je še zmerom držal za trak in je rekel:

„Gospica Jerica! vi se tedaj nočete peljati z nama?“

„Dogovora z gospico Emilijo ne morem zanemariti na noben način,“ odvrnila je Jerica ter se jej je zdelo jako dobro, da je imela tako izvrsten razlog odtegniti se.

„Neumna bedarija!“ rekel je gospod Brus, „vi se lahko peljete z menoj, če hočete; in če vi nočete, povabim gotovo gospodično Katinko?“

Da je to protenje posebno povdarjal, temu se je čudila Jerica. „Kaj je mogoče,“ mislila si je, „da mena merava mučiti s tem?“ in je odgovorila:

„Srečno se bodem čutila, če bode moja odpoved Katinki napravila prijeten izlet. Ona ljubi izpremembe in ima kaj malo prilike zadostovati svojemu okusu.“

Stopila sta v hišo. Gospod Brus je poiskal Katinko v predoknišči. Jerica je ostala le malo časa v sobi, ker Emilije nij bilo noter,

vendar dolgo dovolj, da je opazovala gospod Brusovo pretirano vlnudnost proti Katinki, zapazili so jo pa tudi drugi. Katinka mu je obljubila, da ga bode drugi dan spremljala; in spremljala ga je tudi. Gospa Grahamova, gospa Brusova in lajtenant Osborne so se peljali na drugem vozu; Emilija in Jerica ste po svojem prvotnem načrtu krenili v drugo stran in peljaje se z vrancem na starikastem vozu veselili ste se svoje mirne neodvisnosti.

Tretje poglavje.

Nalašč se šaliti, nalašč igrati se
S svetinjo resno, — ki človeško je sree.

Minolo je mnogo dni in celo tednov, da se nij dogodilo nič posebnega pri Grahamovih. Vročina je strahovito pritiskala in niso se več niti sprehajali niti vozarili. Lajtenant je zapustil bližnje mesto, v katerem o tem času nij bilo skoro nič prijateljev gospe Grahamove in njenih sestrank; in Izabela, ki nij

mestih na hišo, kjer stanuje glavar dr. Pajer v gospodski ulici.

Če se goriški Italijani ne znajo na pošten način maščevati in njihovo nezadovoljnost pokazati napram nepriljubljenemu glavarju, jih mi Slovenci jako obžalujemo; sicer pa ne odobruje tega čina noben pošteno misleč Italijan, niti tukajšnjih liberalcev glasila; L' Isonzo celo sam priznava, da je ta demonstracija — pobalinska.

V Gorici se je osnovalo neko društvo za čiščenje stranišč po pnevmatičnemu sistemu, katerega pravila je mestni zastop tudi potrdil.

A hišni posestniki so spoznali, da so ona pravila njim na škodo, kajti morali bi najprej dotičnemu društvu plačati za čiščenje stranišč in če bi potrebovali gnoj za svoja zemljišča, morali bi ga od društva kupiti, mej tem, ko ga sami direktno iz stranišč na svoja polja vozarijo. Napravila se je tedaj pritožba s stotinami podpisov hišnih gospodarjev proti tej naredbi in čaka se sedaj, kaj bo storil naš magistrat, kateremu je naloga izboljšati stan mestjanov, ne pa škodovati s potrjenjem enacij naredeb, ki imajo le svrhu nekatere sebičneže — obogatiti na stroške mestjanov.

Po mestu uže več dni kurzira novica, da ima postati sedanji vodja gluhonemice, Slovenec (?) iz Štandreža, monsig. Andreja Pavletič škof Poreški. Mi mu ne moremo družega, kot čestitati, vsaj so znane njegove zasluge na polji sadje- in riboreje v goriškem zavodu gluhonemih!

V petek je zopet zboroval naš deželni zbor, bil je navzoč tudi baron Pino, cesarski namestnik. Tukajšnji italijanski list „L' Isonzo“ se čudi, kako je mogoče, da je g. baron državni poslanec, deželni poslanec v Istri in deželni poslanec v Gorici, ter ali more izpolnjevati vse dolžnosti, ki ga vežejo? Jaz pa mislim, da je lahko enemu gospodarju v treh ali štirih službah ustreči, pač pa bi bilo težavno, trem gospodarjem služiti.

Iz Žabnice pri Škofji loki 13. aprila. [Izv. dop.] Mislim, da četrti list „Slov. Naroda“ letošnjega leta je prinesel napake Žabniške kaplanije, da nema namreč niti pokopališča niti krstnega kamena, dasiravno šteje 1000 duš. Tačas mi pač še nismo vedeli za dobrotnika, gospoda Janez Müllerja, našega rojaka bivšega fajmoštra na Mirni na Dolenjskem, ta je v svojej oporoki zapustil 4000 gld. za našo duhovnijo, da bi samostalna postala, in se od loškega dekanata odtrgala. Imeli

smo pa tudi uže poprej za ta namen 2000 gld. tako da imamo zdaj 6000 gld. kapitala, tako da zdaj mi lahko napravimo stalnih prihodkov za našega fajmoštra samo v denarjih 500 gld. in če mu dajemo prosto biro kakor zdaj kaplanu bo zopet vredna 5 ali pa 600 gld.; tako bi bilo le malo far boljših kot naša. Zraven pa bi bilo vendar enkrat konec prepirov mej nami in staro faro, mi imamo tukaj duhovna od leta 1840, in nas stane 1000 gld. na leto, pa bi bilo komaj, da kadar gre v svojo cerkev maševat, da bi poprej dekana prašat poslal, ali sme ali ne?

Iz Središča 15. aprila. [Izv. dop.]

Boginja pomladi dohitela je letos zelo rano s svojim cvetjem. V začetku aprila je uže veličastno ovenčala drevje ter zoper voljo vinogradnika, ganila rozgo, da poganja peresca in grozd, predno je kop še dokočana. Vse kaže, da bo rano leto — pa naš kmetovalec se vsak večer bojazno vleže, boječ se, da bi z nastopivšim dnevom po mrazu razdejano mladje gledati moral. Ta skrb ga je najbolj 14. t. m. mučila, ker o 5. uri popoldne je mrzli mož sever privel strašno burjo z gromom in bliskom; deževalo je močno in navzmes tudi toča padala. Na več krajih je blisk udrihal in kakor se sliši v Ormužu v malin na Dravi trešilo in ga razdejalo.

Pred kratkim smo imeli občinske volitve; za župana je bil izvoljen obče spoštovani narodnjak Davorin Čulek. Vsa prizadevanja, naj bi Ivan Kočev var, brat dr. Kočev varja, dalje županoval, bile so brez vspeha. Blagega moža, ki je šest let zaporedoma s tako spretnostjo in energijo županoval, da se mu je vse čudilo, nij bilo mogoče pripraviti, da ta posel dalje opravlja. V svojej mladosti se je mnogo trudil in sedaj v starosti želi v miru živeti, kar mu vsi občani žele „še mnoga leta!“

V jutru ob 4. uri 12. t. m. vlovili so pri nas tatu, ki je v bližnjem Trnovcu (o Medimurju) ukradel konja z vozom in letno tele. Hotel se je peljati v Ljutomer in od tod vedigabog kam, a prej je bil zasačen. Lopov je iz Belovara doma. Pri zaslišani nij tajil svojega čina, marveč povedal, da mu je eden domačin (iz Trnovca) izpeljal konja ter pomagal tele zvezati. Preiskava bode kazala, kateri je, in bode krivec, ako ne oba najbrž, ker je v tem komitatu brzi sod (standrecht) proglašen, obešen.

kadar je bil preverjen, da bode izvedela za to. Njegovo obnašanje je bilo po takem silno nenaklonjeno in toplosrčna Katinka je sedaj se nadejala, da jej je udan kot pristrčni ljubimec, sedaj pa se je bala, da ga je nevedoma njena odkritosrčna veselost ali pa njen govor ranil ali pa razžalil. K nesreči jo je gospa Grahamova pri vsakej priliki dražila z njeno zmago in jej voščila srečo ter je s tem prostosrčni devojki le pomnožila zaupanje na odkritosrčnost gospoda Brusa.

Tudi nijsta bila gospod Brus in Katinka edina v skrbeh zaradi te zadeve. Jerica je kmalu sprevidela vse ter se je močno bala za Katinko, za katere srečni mir in blagor se je zmerom zeloanimala. Kmalu se jej je dovoljno poverilo, kar je s prva le sumila o gospod Brusovem obnašanju pri ravno omenjenih prizorih; kajti ko se je Katinki na videz nekoliko sladkal, dozdevalo se mu je sedaj pa sedaj primerno, da se je jel Jerici ne-

Občni zbor „glasbene matice“

dne 11. aprila 1877.

(Konec.)

Tajnik na dalje poroča namesto na službenem potovanju bivajočega blagajnika gosp. Drenika o stanju društvenega premoženja to-le:

Dasiravno glasbena matica ne napreduje tako, kakor bi zaslužila, vendar se sme v teh slabih časih zadovoljen biti, da društvo zado- stuje svoji nalogi in dolžnosti. „Glasbena matica“ ima od ustanovnin do sedaj vplačanega kapitala 720 gld., od letnine ima na razpolaganje 255 gld., dolga nobenega. Po proračunu ima društvo za tiskovine, nagrade in druge stroške 400 do 456 gold. na razpolaganje in ako se bode za društvo bolj agitiralo se znajo dohodki povišati. Iz računskega sklepa preteklega leta posnamemo samo glavne številke.

Dohodki:

Ostanek od l. 1875	158 gl. 20 kr.
doneski letnikov	438 „ — „
doneski ustanovnikov	100 „ — „
za prodane muzikalije	97 „ 74 „
Obresti in povrnjena posojila	55 „ 80 „
Skupaj	849 gl. 74 kr.

Stroški:

Tiskovine	343 gl. 90 kr.
vezanje	18 „ 18 „
provizije bukvar- jem	18 „ 74 „
donesek za Jane- žičevo slavnost	20 „ — „
nagrade	123 „ 50 „
knjige, postre- ške, poštnina in dr.	69 „ 75 „
Skupaj	594 „ 07 „
tedaj ostanek	255 gl. 67 kr.

Prvosednik povpraša skupščino če ima kdo o tajnikovem poročilu kaj omeniti in ker se nikdor ne oglasi se imenujeta za preglednika računa gg. Kadilnik in Jeločnik.

Prvosednik stavi v odborovem imenu predlog, da bi se število ljubljanskih odbornikov znižalo, ker se je pokazalo, da je dosedanje število nepraktično in zavira dostikrat delo- vanje.

Po kratkem razgovoru se sprejme predlog, da se zniža število v Ljubljani bivajočih odbornikov od 12 na 7 in nalaga se novemu odboru, da napravi ces. kr. deželni vladi ta sklep v potrjenje.

Posameznih predlogov nij bilo, objavimo torej le še novo izvoljene odbornike.

koliko naklanjati; pri takih prilikah jej je pokazal prav očitno, da ima moč, Katinko popolnoma izpodrinuti iz njegovega srca.

Jerica mu je omenila pri vsakej priliki resnico, da bi se njej ne mogel bolj zameriti, kakor da rabi tako grda sredstva, da bi jo razžalil. A njene tople besede pripisuje ravno ljubosumnosti, katero bi bil rad izbudil, držal se je sebični mladi gospod nespametnega in zanikernega postopanja. Ker jej je samo dvoril in jej nij ponudil srca in roke, Jerica kratko in malo nij upala njegovim besedam; mislila je, da ž njimi samo nameruje spodri- niti jo če mogoče z njenega trdnega in rav- nega stališča, da bi tako ugajal svojej samo- ljubnosti. Jasno je videla, kako lehkomišeln in nečimurni so njegovi nagibi z ozirom na njo, a videla je tudi, da so še dosta bolj gledé na Katinko; in bolelo jo je globoko v srce, da uboga devojka tega blezo še slutila nij.

(Daje prih.)

V Ljubljani bivajoči so gg.: Fr. Ravnikar, Andr. Praprotnik, Srečko Stegnar, Franjo Drenik, Alojzi Steinmec, Pater Ange-lik Hribar, Henrik Reichman, Josip Majer, Anton Foerster, Emilij Gutman, dr. Šifrer, Vojteh Valenta. Vnanji: gg. dr. Benjamin Ipavec, Franjo Gerbic, Josip Nolli, Anton Hribar, Matija Žvanut, Matija Šušteršič, Jan. Miklošič, Danilo Fajgel.

Domace stvari.

— (Imenovanja.) V političnej vladnej službi je zadnji teden prinesel sledeče pre-membe: Vladni provizorični tajnik Pfeferer je imenovan za definitivnega tajnika, ravno tako Fer. pl. Gozani, in za definitivnega koncipista G. Delcott. Ivan Vončina pak je imenovan za provizoričnega vl. koncipista.

— (Višji državni pravdnik.) Namesto odstopivšega hudega konfiskatorja Schmeidla, imenovan je za višjega državnega pravdnika v Gradci g. svetovalec V. Pichs. Če ne bode tako strašno ukazoval konfiscirati in vedno konfiscirati nas, kakor njegov prednik, pa mu bomo čestitali.

— (Zabavo) na čast petdesetletnemu službovanju nadvojvode Albrehta, glavnega vojnega nadzornika, imeli bodo v sredo vo-jaški doslužniki v steklenem salonu čitalničnem.

— (Ljudska kuhinja) se je v ne-deljo slovesno odprla v navzočnosti višjih vladnih oseb in mestnega župana. Razdeljenih je bilo 400 porcij po 10 kr. in 116 polovičnih po 6 kr. Želeti je, da k temu društvu več podpornikov in sodelavnih močij pristopi.

— (Vreme) je tu naenkrat postalo hladno in zdaj (v pondeljek po polu dne) uže sneg naletuje. Bati se je, da bode veliko škodo naredil, zlasti če še hujši mraz pritisne. Vsled zadnjih lepih toplih dni je namreč uže vse poglajalo in ozelenelo.

— (FZM. baron Rodič.) Iz Reke se nam piše 15. aprila: Včeraj popoldne pris-pel je na cesarskem parobrodu „Andreas Ho-fer“ v našo luko dalmatinski namestnik Rodič, ter se nemudoma na Dunaj odpeljal. Govori se — in jako verjetno je —, da je ta pot v zvezi z orijentalnim vprašanjem, da je general Rodič namenjen za načelnika vojske, ki bi imela zasesti Bosno in Hercegovino, ter da je radi tega potoval na Dunaj, da prejme potanje in-strukcije.

— (Rojanska čitalnica) napravi dne 22. aprila 1877 besedo. Začetek ob 7. uri zvečer. Spored: 1. Petje. 2. Tombola. 3. „Rodoljuba zmaga“, dvogovor. 4. „Gluh mora biti“, burka v enem dejanji. Vstopnina je za ude prosta, za neude 20 kr. av. velj.

Odbor.

— (Štirinogata priča.) Piše se nam iz Središča: Pred nekaterimi tedni je nesel pekovski učenec v uro oddaljeno vas žemlje. Krčmar mu plača žemlje in deček si 6 desetic dene v mehur, katerega zraven sebe na klop položi. Mej tem pride pes zgrabi mehur ter z deseticami vred požre. Fant začne jokati, kaj mu bodo doma rekli — a pride mu mi-sel v glavo. On zgrabi psa, dene ga v koš in nese domov, pove svojo nesrečo, pokaže štirinogato pričo ter pravi, da jo hoče raz-dejati in požerti denar izvzeti, ali počakati, dok ga od sebe radovoljno odda. Domači se pristrčno smejejo dečkovej naivnosti in odloč-nosti ter zapovedo psa v božjem imenu izpu-stiti, kateri je potem z deseticami v želodcu veselo domov tekkel.

Izdatelj in urednik Josip Jurčič.

Razne vesti.

* (Obesil) se je v četrtek v Trstu blizu fabrike za sveče nek človek na drevo. Bil je, kakor se je iz popotnega lista razvi-delo, doma iz Klesa na Tirolskem, star 62 let in se zove Ivan Mina. V žepu je imel en cel nov krajcar. Bolezen in pomanjkanje ga je gnalo najbrže do obupne smrti.

* (Pod voz.) V Trstu je nek policaj aretiral postopača, ki je pijan okolo beračil. Ko ga je peljal v stražno sobo, iztrga se mu potepuh in skoči urno pred nek voz, kjer pade na tla, da bi bil povožen; a voz se je se o pravem času ustavil.

* (Grofovski čudi.) V Planu na Češkem so pretekli teden po noči kar naen-krat poklicali graščinskega oskrbnika, naj gre po zdravnika, ki naj precej v grofovo sobo pride. Oskrbnik gre, in ko zdravnik pride, k grofu, se začudi, da je grof popolnem zdrav. A zdaj ga grof pelje v stransko sobo, kjer je bolnik: psica s petimi mladimi. Zdravnik jej zapiše recept in služabnik mora zjutraj ob trih teči v lekarnico in zopet tam je apote-ka moral zapustiti gorko posteljo in lek de-leti. Grof pa je kuzli kupil povrh vseh teh grofovskih budalostij še čisto nova pogrinjala in vsak dan morajo v njegovej navzočnosti za pasjo porodnico trikrat kuhati posebne juhe.

Persono.

Zadnji „Tagblatt“ napada v nedeljskem svojem dopisu iz Kranja tudi mene in sicer v tako vsakdanjem načinu, da bi najboljši od-govor na take surovosti bila — klofuta. Ker se v obče govori, da je morda gospod pro-fesor Alwin von Wouwermanns duševni in usmiljenja vredni oče tega blatnega produkta in ker je ta gospod profesor tisti dan, ko smo bili z ljubljanskimi prijatelji v Kranji, z nami v isti gostivni sedel, ter prežal bog ve na kaj, zdelo se mi je potrebno s tem člove-kom v dogovor stopiti.

V nedeljo popoldne je torej bilo, ko sem pristopil v kavarno k njemu ter mu očitno povedal, da bi ga klofutal, ko bi go-tovo vedel, če je zadnja „Tagblattova“ koreš-pondenca tekla iz njegovega plemenitega pe-resa ali ne.

Alwin von Wouwermanns je tedaj to mojo odkritosrčno izjavo sprejel na svoje znanje in iz njegovega rudečega lica, njegovih besed in iz njegovega vedenja sem lahko sklepal, da ima plemeniti gospod profesor z mano eno in isto prepričanje, da je namreč „Tagblattov“ kranjski korespondent vsega klo-futanja vreden.

S prošnjo, da naj bi te moje besede poročil imenovanemu korespondentu, poslovil sem se potem pri gospodu profesorju, ponav-ljaje še enkrat, da sem vsak dan voljan od-govoriti umazanemu korespondentu, ako se mi osobno predstavi. Z odličnim spoštovanjem, Vaš verni sluga

Ivan Tavčar,
doktorand.

V Kranji 15. aprila 1877.

Trgovina.

14. aprila:

* **Trgovina:** Hanneman iz Gradca. — Vilhar iz Prezida.

Pri **Slonu:** Zupančič iz Materije. — Kieler iz Dunaja. — Tanda s soprogo iz Trsta. — Prescherr iz Radovljice. — Fiala iz Dunaja.

Pri **Matiji:** Kaufman iz Karlovca. — Hatschek iz Dunaja. — Gruber iz Novega mesta. — Teifer iz Gorice. — Herz iz Dunaja. — Janežič iz Kamnika. — Gugels iz Dunaja.

Dunajska borza 16. aprila.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih	58	gld.	30	kr.
Enotni drž. dolg v srebru	63	"	50	"
Zlata renta	68	"	75	"
1860 drž. posojilo	105	"	—	"
Akcije narodne banke	763	"	—	"
Kredine akcije	134	"	—	"
London	129	"	25	"
Napol.	10	"	38	"
C. k. cekini	6	"	07	"
Srebro	113	"	75	"
Državne marke	63	"	70	"

Vsem bolnim moč in zdravje brez leka
in brez stroškov po izvrstni

Revalesscière du Barry

in Revalesscière.

30 let uže je alj bolezn, ki bi jo ne bila ozdra-vila ta prijetna zdravilna hrana, pri odraslih in v otrocih brez medicne in stroškov; zdravi vse bolezni v želodcu, na živcih, dalje prsne, in na jetrah; žleze in naduho, bolečina v ledvicah, jetiko, kašelj, nepre-bavljenje, zaprtje, prehlajenje, nespanje, slabosti, zlato žilo, vodenico, mrzlico, vrtoglavje, silenje krvi v glavo, šumenje v ušesih, slabosti in blevanje pri nosečih, možnost, diabet, trganje, smužanje, bledico in pre-hlajenje; posebno se priporoča za dojenca in je bolje-nego dojnično mleko. — Izkaz iz mej 80.000 spričo-ralj zdravih, brez vsake medicine, mej njimi spri-čevala profesorja Dr. Wurzerja, g. F. V. Beneka, pra-vega profesorja medicine na vseničlišči v Mariboru, zdravinega svetnika Dr. Angelsteina, Dr. Shorelanda, Dr. Campbella, prof. Dr. Dédé, Dr. Uré, grofinje Castie-stanet, Markize de Brehan a mnogo drugih imenitnih oseb, se razpošiljava na posebno zahtevanje zastoj.

Izrazi izkaz iz 80.000 spričevalov.

Na Dunaji, 13. aprila 1872.

Irešlo je uže sedem mesecev, od ar sem bil v brezupnem stanju. Trpel sem vsled pranih in ču-tenih bolečinah, in sicer tako, da sem od dne do dne vidno gnil, in to zaprešilo je dolgo časa moje študije. Čul sem od Vaše čudapolne Revalesscière prišel sem jo rabiti in zagotovim Vas, da se čutim po mesečnem užitku Vaše tečne in okusne Reva-lesscière popolnem zdrav, tako, da brez najmanjšega tres nja morem zopet pisati. Zaradi tega priporočam vsem bolnim to primerno prav cenó in okusno hrano, kot najboljši pripom ček, ter ostanem Vaš udan

Gabriel Teschner.

služatelj javnih višjih trgovskih šol.

Pismo visoko plemenite markize de Bréhan.

Neapel, 17. aprila 1862.

Gospod! Vsled neke bolezni na jetrah bilo je moje stanje hušanja in bolečin vsake vrste sedem let sem strašno. Nijsem mogla niti čitati niti pisati, tresle so se vse čutnice na celem životu, slabo pre-bavljenje, vedno nespanje, ter sem trpela vedno na razdraženi čutnici, katero me je sem ter tja prega-ujalo in me ne jedni trenotek na miru pustilo, in pri tem bila sem melanholična najvišje stopinje. Mnogi zdravniki poskusili so vse, brez da bi moje bolečine zlažali. V polni obupnosti poskusila sem Vašo Revalesscière in sedaj, ko jo uživam tri mesece, za-hvaljujem se bogu. Revalesscière zasluži največje hvalo, pridobila mi je zopet zdravje i me stavila v stanje, da morem mojo društveno pozicijo zopet už-i-vati. Dovolite gospod, zagotovjenja moje prisrčne hvaležnosti in popojnega spoštovanja.

Markize de Bréhan.

St. 65.715. Gospodični de Montlouis na nepre-bavljenji, nespanji in hušanj.

St. 75.877. Flor. Köllerja, c. kr. vojašk. oskrb-nika, Veliki Varaždin, na pljučnem kašlju in bolehanji dušnika, omotici in tišcanji v prsih.

Revalesscière je 4krat lažnejša, nego meso, ter v pri odraslih in otrocih prihrani 50krat več na dan, ko pri zdravih.

Revalesscière v prahu po 1 funtu 1 gold. 50 kr., 1/2 funta 4 gold. 50 kr., 1/4 funta 3 gold. 50 kr., 1/8 funta 2 gold. 50 kr., 1/16 funta 1 gold. 50 kr.

Revalesscière v prahu po 1 funtu 1 gold. 50 kr., 1/2 funta 4 gold. 50 kr., 1/4 funta 3 gold. 50 kr., 1/8 funta 2 gold. 50 kr., 1/16 funta 1 gold. 50 kr.

Prodaje: Du Barry & Comp. na Dunaji, Wall-fischgasse št. 6, kakor v vseh mestih pri dobrih lekarnah in specializiranih trgovcih, tudi razpošilja du-barjska hiša na vse kraje po poštnih nakazilih ali povzročaj. V Ljubljani št. 6, kar, J. Svoboda,

lekar pri „zlatem oru“, v Reki pri lekarju J. Pro-damu, v Celovcu pri lekarju Birnacherju, v Spiljetu pri lekarju Aljinoviču, v Trstu pri lekarju Jakobu Serravallo, pri drogeristu P. Rocca in J. Hirschju, v Zadru pri Androviču. (91)

Eliksir iz Kine i Koke,

najboljši do sedaj znani **želodčni liker**. Pospešuje cirkulacijo in prebavljenje, ter raz-lične organe in ude z nova okrepi in oživi. 1 steklenica 80 kr.

Dobiva se jedino le pri (53—47)

Gabriel Piccoli,

lekarju, na dunajske cesti v Ljubljani.

Ravnokar je v „Narodne tiskarni“ v Ljubljani izšlo in se dobiva:

VIII. zvezek „Listki“:

Pomladanski valovi.

Roman, spisal I. Turgenjev, poslovenit dr. M. Samec. 8° 17 pol. Cena 60 kr.

Lastnina in tisk „Narodne tiskarne“.